

Sygn. akt: III U 805/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 20.08.2014r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje L. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.06.2014r. do 31.05.2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.08.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił przyznania L. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

L. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości podnosząc, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS odwołujący nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie L. K. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. - Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania. W myśl art. 58 ust. 1 pkt 5 powoływanej ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy, uważa się za spełniony, jeżeli ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeśli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Przy czym zgodnie z ustępem 2 tegoż przepisu okres ten winien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust.1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle cytowanych wyżej przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania L. K., było przede wszystkim ustalenie czy jest on niezdolny do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, kardiologii i ortopedii, jako właściwych ze względu na schorzenia odwołującego, którzy w złożonej opinii, po przeprowadzeniu badania odwołującego oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jego zdrowia, rozpoznali u niego: nadciśnienie tętnicze II stopnia ze zmianami narządowymi, chorobę niedokrwienną serca, przeżyty uraz głowy w 2009r. z krwiakiem przymózgowym po kraniotomii, zmiany malacyjne w prawym płacie czołowym i skroniowym w KT mózgu, zespół mózdkowy obustronny oraz przeżyty w roku 2014 uraz twarzoczaszki i krwawienia nawracające z nosa. W konkluzji biegli uznali, że stwierdzone u odwołującego schorzenia i ich zaawansowanie naruszają sprawność organizmu w stopniu dającym podstawę do uznania częściowej niezdolności do pracy od 28.05.2014r. do maja 2015r. Biegli podnieśli, iż podstawą ich orzeczenia jest rozpoznanie postawione na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego, badań dodatkowych, kart informacyjnych. Biegli neurolog i ortopeda w badaniu przedmiotowym stwierdzili zespół mózdkowy, który utrudnia ich zdaniem wykonywanie pracy mechanika samochodowego. Biegły kardiolog wskazał, że nadciśnienie tętnicze ze zmianami narządowymi i choroba niedokrwienna serca wspólnie z objawami neurologicznymi stanowi podstawę do uznania niezdolności do pracy na okres 1 – ego roku. Biegli dodali też, że podawane przez odwołującego osłabienie pamięci i koncentracji uwagi oraz ogólne spowolnienie znajduje swoje potwierdzenie w badaniu KT mózgu i również stanowi przyczynek do powyższego orzeczenia.

Organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do powyższej opinii stwierdzając, że nie zgadza się z opinią biegłych. Zdaniem organu rentowego nie stwierdzono u odwołującego znacznego ograniczenia sprawności. Odwołujący jest wydolny krążeniowo bez obrzęków, osłuchowo bez cech zastoju, neurologicznie - cechy zespołu mózdkowego są miernie wyrażone, zachowana jest wydolność chodu. Nie ma danych medycznych na pogorszenie stanu zdrowia od czasu badania przez Komisję Lekarską.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych z zakresu neurologii, ortopedii i kardiologii.

Sąd na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. oddalił powyższy wniosek uznając, iż sporne okoliczności zostały już dostatecznie wyjaśnione. Sąd Okręgowy podzielił w pełni wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Wskazana opinia wydana została przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych wcześniej u odwołującego jednostek chorobowych, po dokonaniu analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzeniu wywiadu oraz badań odwołującego. Zarówno rozpoznanie, a w szczególności wnioski biegłych są rzeczowe, spójne, logiczne i przekonujące. Wynika z nich, że stan zdrowia odwołującego czyni go częściowo niezdolnym do pracy. Wbrew twierdzeniom organu rentowego nie można, w przekonaniu Sądu przyjąć, że opis stanu przedmiotowego odwołującego

nie uzasadnia przyjęcia u niego niezdolności do pracy. Przypomnieć należy, że biegli rozpoznali u odwołującego obustronny zespół mózdkowy. Biegły neurolog w trakcie badania przedmiotowego stwierdził u odwołującego m.in. zaburzenia czucia na obu dłoniach, nieprawidłowy chód i ograniczenie ruchomości kręgosłupa oraz zachwiania przy próbie R.. Biegły kardiolog wskazał na nadciśnienie tętnicze ze zmianami narządowymi. Powyższe rozpoznania połączone z osłabieniem pamięci i koncentracji oraz ogólnym spowolnieniem niewątpliwie wpływają na utratę w znacznym stopniu zdolności do pracy odwołującego zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami – tj. pracy mechanika samochodowego.

Odwołujący spełnia też pozostałe przesłanki wymagane do nabycia prawa do renty, wynikające z art. 57 ust. 1 pkt. 2 i 3 i art. 58 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący zgromadził łącznie 41 lat, 3 miesiące i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Ostatnio w zatrudnieniu pozostawał od 01.07.1975r. do 31.12.2013r. Niezdolność odwołującego do pracy powstała 28.05.2014r., a więc przed upływem 18 miesięcy od ustania zatrudnienia. Odwołujący legitymuje się też wymaganym 5- letnim okresem ubezpieczenia liczonym zarówno od daty powstania niezdolności do pracy, jak i od daty złożenia wniosku o świadczenie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał L. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1.06.2014r. tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym odwołujący złożył wniosek o świadczenie – stosownie do treści art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - do 31.05.2015r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty już na etapie postępowania przed ZUS. Na etapie postępowania sądowego odwołujący przedłożył dodatkową dokumentację medyczną. Gdyby była ona znana organowi rentowemu decyzja ZUS mogłaby być inna. Z tych względów Sąd orzekł, jak w pkt. 2 wyroku.